

England i god Kondition, maa det hænge op. Den ærede Landbrugsminister sagde, at det var ikke alle de lærde, der vare enige derom, men jeg gad vide, hvilke lærde han støtter sig til, som ikke mene, at det er bedst, at Kødet hænger oppe. Vi vide, at til Tyskland skulle vi sende Kødet ophængt i Kvartkroppe, og i England forlange de det ophængt i halve Kroppe, og i øvrigt ved enhver, der har nogen Forstand paa Kød, at alt Kød staa sig bedst ved, at blive hængt op uden at blive klemt eller stødt fra Siderne. Men Forholdene om Bord paa de Skibe, der gaa fra Esbjerg til Parkeston ere saadanne, at den store Masse af Flæsket bliver pakket ned i Lasten og bliver klemt fast med Arbejdernes Træskostøvler. Saa er der omkring paa Dækket Plads til Smørret, og i Smaarum ved Siderne er der Plads til nogle Kroppe Kød; der bliver lagt en tre, fire, fem Kroppe oven paa hinanden sammen med nogle Fustager og andet Stykgods, som ligger halvvejs op paa Kødet. Paa den Maade er det umulig andet, end at Kødet taber i Kvalitet. Det siger ogsaa de sagkyndige, at hvis det danske Kød blev forsendt omhyggeligere, vilde det have en Merværdi af 10—20 Øre pr. Pund i England, og dersom vi ved omhyggeligere Forsendelse kunde opnaa en saa meget højere Pris, vilde det ganske sikkert kunne lønne sig for os den Dag i Dag at sende en hel Del af vort bedste Kvalitets-Kød til England. Jeg vil derfor meget haabe og ønske, at den højtærede Landbrugsminister virkelig vil tage under alvorlig Overvejelse, om der dog ikke ved en Akkord med det forenede Dampskibsselskab kan blive truffet saadanne Foranstaltninger, at disse Mangler kunne blive afhjulpne. Desuden maa jeg bemærke, at Køleapparaterne om Bord i „det forenede“ Skibe ikke virke, i alt Fald ikke tilstrækkeligt, som de skulle, saa det derved bliver aldeles umuligt at sende Kød om Sommeren, ja selv sent paa Foraaret og tidlig paa Efteraaret. Jeg synes, at naar vi skulle have Akkord med det forenede Dampskibsselskab, og det faar en Subvention paa saadan noget som 200,000 Kr., kan man have Lov til at stille Fordringer. Vil endelig det forenede Dampskibsselskab ikke imødekomme disse Fordringer, er det ikke til at have med at gøre, saa maa vi gaa en anden Vej, enten gaa over til Statsdrift, hvad jeg i og for sig ikke er nogen Ynder af — men hvis det ikke kan gaa paa anden Maade, maa vi gøre det — eller give Subventionen til andre Folk. Der

kunde være Tale om at henvende sig til de samvirkende Slagterier, Mejerier eller andre Institutioner, som kunne magte det ved Hjælp af Tilskud, saa vi selv kunne besørge Varer derover. Endelig mener jeg, at der ogsaa i selve Esbjerg bør gøres noget. Kødet bør ikke slæbes paa Nakken fra Pakhuset ned i Skibene og tumles med paa den Maade, som det nu sker. Der bør være Dampkraner, som tage Kødet, Flæsket og Smørret pænt og net fra Jærnbanevognene og sætter det ind i Skibet i Stedet for, at man nu lader det glide ned ad snåvsede Sliker, saa Lærredet bliver beskidt. Vi havde jo i sin Tid henvendt os til den højtærede Landbrugsminister desangaaende; vi haabe derfor, at der maa blive opstillet Dampkraner ved Esbjerg Havn, som kunne raade Bod paa disse Ulemper. Endelig vil jeg ogsaa spørge den højtærede Landbrugsminister, om der ikke ogsaa allerede er begyndt at blive gjort Skridt til, at vore danske Jærnbanevogne indrettes til Forsendelse af Kød med England for Øje. Hvis det, som vi mene, er det bedste, at Kødet hænger op, skulle Vognene være meget højere. Der menes vel, at der kunde være det i Vejen derfor, at de saa ikke kunde gaa gennem Viadukter og under Broer. Jeg mener alligevel, det maa kunne lade sig gøre ved en særlig Konstruktion af Vognene. Jeg vilde gerne vide, om der er gjort Skridt dertil. Altsaa jeg mener, at der endnu inden 3dje Behandling kunde indsættes en Bevilling, som Ministeren kunde have Raadighed over til at afhjælpe en hel Del af de Mangler. Om Forholdene i England ere ordnede tilfredsstillende, hvad Modtagelsen angaar, skal jeg ikke kunne sige. Jeg hørte, at den højtærede Minister sagde, at der var gjort noget, og det kan være, at det derovre er tilstrækkeligt. Men her ved Esbjerg og paa Banerne og Skibene er det ikke tilstrækkeligt. Jeg vil derfor, som sagt, haabe, at vi til 3dje Behandling faa en Bevilling og give Ministeren Bemyndigelse til at afhjælpe disse Mangler; saa vi ikke staa uden nogen Udvej, hvis Tyskland siger helt Stop for vort Kød, hvilket snart kan ske. For øvrigt mener jeg, at vi i det hele taget skulle beflicte os paa at faa vore Varer indarbejdede paa det engelske Marked. Det er sket med Flæsket, Smørret og Ægene, og jeg vilde ogsaa meget gerne, hvis det var muligt, at det samme skulde blive Tilfældet med Kødet. idet Englænderne ere meget flinkere Folk mod os end Tyskerne. Det var altsaa at ønske, om vi til Gengæld